

Concours d'entrée 2025

Voie Orient

Concours externe

Section : Maghreb, Moyen-Orient

Langue : Hébreu

5ème épreuve d'admissibilité

Une épreuve consistant en des réponses courtes, dans la langue choisie au moment de l'inscription, à des questions à partir d'un dossier dans cette même langue permettant d'apprécier les connaissances linguistiques sur les thèmes économiques, culturels, sociaux de la section géographique choisie et l'aptitude à formuler des réponses complexes.

L'usage du dictionnaire est autorisé pour cette seule épreuve en arabe littéral, chinois, haoussa, hébreu, hindi, japonais, mandingue, persan, peul, swahili, turc et wolof. Pour ces langues, tous types de dictionnaires (à l'exclusion des dictionnaires électroniques) de la langue de l'épreuve vers le français, vers l'anglais ou vers une langue tierce sont autorisés, et vice versa. Les candidats utilisant un dictionnaire de langue de l'épreuve vers une autre langue que le français et l'anglais peuvent utiliser un dictionnaire de cette langue tierce vers le français et l'anglais. Sont, en outre, autorisés les dictionnaires rédigés exclusivement dans la langue de l'épreuve. Les dictionnaires peuvent faire l'objet de contrôles durant les épreuves. Ils ne peuvent être ni annotés, ni prêtés, ni échangés entre candidats durant l'épreuve.

Toute note inférieure à 10 sur 20 est éliminatoire.

Durée : 3 heures – coefficient 3

Sujet

Question n°1 :

אילו אתגרים חברתיים מרכזיים עומדים כיום בפני מדינת ישראל?

Question n°2 :

כיצד ההסכמים הכלכליים בין מדינת ישראל למדינות המפרץ משפיעים על החברה הישראלית ועל תפיסתה האזורית?

Question n°3 :

כיצד באות לידי ביטוי קהילות מיעוטים בזירה התרבותית במדינת ישראל?

אתגרים בחברה הישראלית

אנחנו מעשיים. מאוד

כדי לשנות את העולם, צריכים קודם להכיר אותו.

זו הסיבה שבשנת הלימודים הראשונה, כל הסטודנטים והסטודנטיות שלנו לומדים בקורס "אתגרים בחברה הישראלית". במהלכו הם נפגשים באופן בלתי אמצעי עם סגנונות ובערות בחברה הישראלית דרך סיורי שטח, סמינרים והרצאות מפי הוגים ומובילי דעת קהל.

הקורס מעניק הודמנות ויצאת דופן לסטודנטים להצליב את הידע האקדמי ואת החשיבה הביקורתית עם המצב החברתי בשטח ועם האנשים ברחוב. ספרות הקורס היא לחשוף את הכוחות ואת הקולות המניעים את החברה הישראלית, כך שבבוא היום הסטודנטים שלנו יוכלו להשפיע עליה ולהפוך אותה לטובה יותר.

אנחנו לא מטאטאים את האתגרים מתחת לשטיח

הקורס בנוי משש יחידות לימוד העוסקות בסוגיות יסוד בחברה הישראלית. היתה הצצה למה שהסטודנטים שלנו לומדים:

בין מרכז ובין פריפריה בישראל

המרחק בין ירושם לזל אכב האז רבז יותר מ-146 קילומטר. הזם של אי שזוין בחשוקב, בשכר, בזונק ובזראזת ספרה בין ערי המרכז לזשבו המפרזה. בוזדה נתעמק בזתום הזו מנקודת מבט מחקרית וחזק מפגש עם הזנשים שפועלים בשטח.

זהות ערבית בישראל

מה משותף לערבים חושבו מרחז ירושלים, לערביי "המשלל", ולפלסטינים מעבר לגדר? זהות טורבזת מלזת אתרם. בזוזדה נדון בקונפליקטים הפערים בין הזוזרות הישראלית לבין הזוזות הפלסטינית, במהלכי השתלבותם בחברה ובמוקדי הזיכור בזוזרות הזונות. זכיר את המוזקר הזקדמי וזפגוש את הזנשים שזויים ופועלים בשטח.

הגדר המוסרית שבין מבקשי מקלט למהגרי עבודה

מה הזקו שזנחה את ישראל בהתמודדות עם מהגרי עבודה, חסרי מעמד ומבקשי מקלט? זכיר סוגיות משפטיות כמו זוזיות הזרם בשלום, משפיעות על הזתגרים בזדינת ישראל בהקשר הזול. בזוזדה זז זכיר את הזוגיה ואת הזתגרים שרזוי מצובה דרך הזראזת של מנג'ל רשות הזנולוסין. זכיר את הזעמדות הזונות של הזנשים בשטח דרך סיור בזרם תל אכזב.

צדק או סדק: המתח שבין בית הדין הרבני ובית המשפט העליון

מה קורה כשדת משה וישראל פוגשות את זוזיות הפרט במדינה דמוקרטית שהזג גם זוזדות? בזוזת הזמצאות המשפטיות והחברתיות בחתום הזישאון והזירושין בישראל חושפת את המתחים שבין דת ומדינה. בזוזדה זז זלמד על בית המשפט העליון ועל בית הדין הרבני וזסיור בהם, וזפגוש דוינים, מוסרבות זט ועגונות שזיששו בזנניו את המתח בזנפנים.

התפתחויות ומגמות בכלכלה הישראלית

אזוזתו פוששים בזכפי מדיניות, ומזוזולום איזוז כוזלוק מהשגרה. אכל זכמה באזמת אזוזתו מזכירים את הכלכלה הישראלית מזכפנים? בזוזדה זז זלמד על שרשי הכלכלה בישראל, זכיר מושגי יסוד וזבזון איך הכלכלה הישראלית מקבלת זיטו בזערים חברתיים, מזדידים ואחרים, ומה אפשר לעשות עם כל זזה.

החברה החרדית בישראל

זכיר ישראל פוזמודדת עם חברה הזודית שאזניה מזדהה עם הזרטיב הזאזמי והזרודי שזלה? בזוזדה זז זכיר את תולדות החברה החרדית בישראל ואת הזרמים הזונות שזמזכירים אותה, זבלה מה הזוזת שלה לחברה הישראלית דרך הזראזת עם זוזמחים שזנים ובזאנפעזת סיור הטולל ספגשים אזנשים בשטנות חרודיות בירושלים.

חדשות הנבחרת כלכלה ספורט
★ רכילות
תרבות יהדות אוכל

מזג אוויר דעות טכנולוגיה בין החדשות לוח שנה זמני בניסת שבת הרוסקופי אופני

עם הלוחמים online

ענייה אונז
אמריקה - והורסק בנוז
חשבון בנק שחיצרי עם

הנבחרת

הנבחרת

מדינות הסכם אברהם ביצעו מסחר עם ישראל - דווקא בשנה האחרונה | ד"ר הוכברג מרום

הסכמי אברהם הובילו להידוק הקשרים המדיניים, הביטחוניים והכלכליים עם ישראל, למרות – ואולי בגלל – התחזקות האיום האיראני והחרפת המתיחות הביטחונית באזור. הסחר גדל באופן משמעותי דווקא בשנה האחרונה

 3

ד"ר ענת הוכברג-מרום
20/09/2024 05:59

בחלוף ארבע שנים מאז נחתמו הסכמי אברהם על מדשאות הבית הלבן בושינגטון ונורמלו היחסים בין ישראל לאיחוד האמירויות, לבחריין, למרוקו ולסודן, בתיווך ארה"ב, נשמעו השבוע לא מעט תגובות שמחה והתלהבות לצד ספקות, גינויים וביקורת חריפה. שכן, לצד תפיסתם כגורם מפתח המוביל את הקואליציה האנטי-איראנית והמתנת את המתיחות האזורית, ההסכמים, חרף גילם הצעיר, כבר הוכיחו עצמם במצבי קיצון חמורים. הם הוכיחו בכך את חשיבותם הרבה בעיצוב מאון הכוחות, אסטרטגיית ההרתעה וארכיטקטורת הביטחון במזרח התיכון.

קולות שונים מנגד טוענים כי לא רק שהסכמי הנורמליזציה הם פארסה וניסיון כושל להקים חזית רחבה שתבלום את התעצמות איראן והשפעתה האזורית, הם אינם הסכמי שלום דה־פקטו (דוגמת ההסכמים עם מצרים וירדן שנחתמו ב־1979 וב־1994, בהתאמה), אלא הסדרים עם מדינות ערב שאינן חולקות עבר היסטורי (מלחמה) וגבול טריטוריאלי משותף עם ישראל. לטענתם, מדובר בהסדרים המובילים, בתורם, להחמרת מרוץ החימוש והחרפת הסכסוך הישראלי-פלסטיני.

ברוח זו, מומחים שונים אף מזהירים מפני פיתוח תלות של חברות ההסכם בארה"ב ובתמיכתה הצבאית (כגון, הבטחתה לספק לאיחוד האמירויות מטוסי קרב מדגם 35F, מל"טים ומערכות הגנה מתקדמות) וזאת בעיקר על רקע השינוי הצפוי במדיניותה כלפי המזרח התיכון וצמצום מחויבותה ומעורבותה הצבאית באזור. כך או אחרת, אין ספק כי מדובר בהסכמים עתירי משמעות והשלכות במיוחד, על רקע קיצוניות המשבר החמור המתחולל בימים אלה באזור. אלה השלכות גיאופוליטיות ואסטרטגיות מהותיות, המשפיעות על המרחב הביטחוני והמרחב הכלכלי וכן, על הדינמיקה ויחסי הכוחות בין המדינות והעמים באזור.

גידול בהיקף הסחר

ואכן, התבוננות מקרוב מראה כי כינון היחסים - בעיקר עם איחוד האמירויות, בחריין ומרוקו (סודן שקעה מאז 2022 במלחמת אזרחים רצחנית) - הוביל להידוק היחסים הדיפלומטיים ולהרחבת הקשרים הביטחוניים, ההסכמים ושיתופי הפעולה הכלכליים, המסחריים והטכנולוגיים בין הצדדים. וזאת, חרף ניכיה של ישראל ברחבי העולם והביקורת המושמעת כלפי שותפותיה מהעולם הערבי (איחוד האמירויות ובחריין הן היחידות שגיננו את חמאס ומתקפתו על ישראל ב־7 באוקטובר). למרות הטענות הנוגעות לכישלון הרחבת הנורמליזציה עם מדינות נוספות, ובראשן סעודיה, אף מדינה לא נסוגה עד היום מהתחייבותיה, והסכמי אברהם נותרו על כנם. כל זאת, למרות ואולי בשל התחזקות ממדי האיום האיראני והחרפת המתיחות הביטחונית באזור.

להקשיב לאויבים ולידידים: בין הסכמי אברהם למלחמה

התבטאויותיהם האחרונות של שר החוץ של איחוד האמירויות הערביות ושל יורש העצר הסעודי משקפים מידה גוברת של תסכול מהתמשכות המלחמה ומפעולות והצהרות של בכירים בממשלה. ישראל אינה יכולה לקחת את היחסים עם ידידותיה באזור כמובנים מאליהם

4 תגובות

יואל גוז'נסקי | 20.09.24 | 00:05

אחד הלקחים ממתקפת הפתע של חמאס לפני כשנה הוא שיש להקשיב קשב רב למה שאומרים אויבנו, כדי להבין טוב יותר את כוונותיהם. לכן חשוב גם להקשיב ברצינות לידידינו באזור.

השבוע האחרון סיפק שתי דוגמאות לשיח חשוב שכזה שיש להפנות כלפיו תשומת לב. בתחילת השבוע היו אלו דבריו של שר החוץ של איחוד האמירויות הערביות, עבדאללה בן-זאיד, במועד שבו צוינו ארבע שנים להסכמי אברהם. שר החוץ כתב כי ארצו "לא תהיה מוכנה לתמוך במאמצים של היום שאחרי המלחמה ברצועת עזה ללא הקמת מדינה פלסטינית". זאת, גם על רקע הציפייה בישראל שהאמירות יקחו חלק במימון השיקום של רצועת עזה.

הושם פה תג מחיר ברור על-ידי האמירותים, המבקשים מישראל, ולא בפעם הראשונה לשרטט חזון, אסטרטגיה ברורה לקראת היום שאחרי

מצד אחד, דבריו של שר החוץ האמירותי משקפים הבעת תמיכה משתמעת ונכונות לקחת חלק בתהליך שנועד להביא לשלטון חליפי לזה של חמאס ברצועת עזה ולשקם את הרצועה בהינתן הפסקת אש. מהצד השני, הושם פה תג מחיר ברור על-ידי האמירותים, המבקשים מישראל, ולא בפעם הראשונה לשרטט חזון, אסטרטגיה ברורה לקראת היום שאחרי.

דבריו של שר החוץ האמירותי מבטאים תסכול מהתמשכות המלחמה ללא פתרון מדיני משמעותי שנראה באופק. איחוד האמירויות היא שחקן שאין להתעלם ממנו. היא המדינה הערבית הפעילה ביותר מבחינה מדינית והומניטרית בעזה, ושליטיה עומדים מול ביקורת מכיוונים שונים בעולם הערבי והמוסלמי על כך שלמרות ההרס הרב ברצועה הם דבקים בנורמליזציה עם ישראל.

סנטימנט דומה נשמע לקראת סוף השבוע מפי מחמד בן-סלמאן, השליט בפועל ויורש העצר הסעודי. בנאום בפני מועצת השורא הסעודית אמר בן-סלמאן, עמו ישראל מבקשת לקדם הסכם נורמליזציה, כי "ערב הסעודית לא תקיים יחסים דיפלומטיים עם ישראל ללא הקמת מדינה פלסטינית". יורש העצר הוסיף: "הממלכה לא תפסיק לפעול למען הקמת מדינה פלסטינית. אנחנו מגנים את הפשעים של ישראל נגד העם הפלסטיני".

סדרת הטלוויזיה החדשה של ד"ר מוזנא בשארה מבהירה: הכיבוש עובר דרך הצלחת

ד"ר מוזנא בשארה מסרבת להיות ערביית המחמד של הקולניריה המקומית. עכשיו היא מביאה את הקונפליקט לתאגיד השידור הציבורי

קריאתו | שמירה

177 |

חיים מימון

02 בינואר 2025

ד"ר מוזנא בשארה אוהבת את ינואר מאז שהיא זוכרת את עצמה. הוא היה אחד החודשים המיוחדים ביותר בשנה כשהיתה ילדה, ונשאר כזה גם כשבגרה והיתה לאם. אחרי הגשמים של נובמבר ודצמבר נהנה לצאת עם הוריה, ואחר כך גם עם בנותיה, ללקט זעתר (אזוב) ועכוב (עכובית הגלגל) בנבעות ואדי ערה, שם נולדה וגדלה. "ינואר היה זמן של חיבור לאדמה ולשרשים של ההורים שלי ושיעור טוב לילדות שלי", היא אומרת. אבל רגע לפני שבן השיח מדמיין לו תמונה פסטורלית של משפחה נינוחה בשדות ירוקים, היא מוסיפה סוויץ' בעלילה: "כבר שנים שפקחים מגיעים לשדות ומחלקים קנסות. בגלל הליקוט הוטלו על אבא שלי קנסות כבדים, רק לפני שנתיים הוא נקנס באלף שקל על קטיף עכוב, שהוא אחד הצמחים שאנחנו מלקטים באופן מסורתי. היום אמנם אפשר לקנות אותם בחממות, אבל האיסור על ליקוט מונע ממך את המסורת שלך, את מה שאתה עושה כל שנה במשך דורות. משהו כל כך בסיסי, מסורתי ומשפחתי הפך לבלתי אפשרי".

הנה תקציר למי שמכיר את הסיפור של [הזעתר](#) רק בצנצנת קטנה בסופר: בשנת 1977 הוכרז הזעתר כערך טבע מוגן, על פי חוק הגנים הלאומיים ושמורות הטבע, וקטיפתו החוקתו וסחר בו הפכו לעבירה פלילית. בשנת 2005 הצטרף אליו [העכוב](#) ומאז ננקטו צעדי אכיפה חמורים כלפי הקוטפים, כולם ערבים. על פי רשות הטבע והגנים, היה זה מהלך שנועד להגן על צמחים בסכנת הכחדה בשל השימוש המרובה בהם. מבחינת האוכלוסייה הערבית – זהו צעד פוליטי אלים שפוגע במסורת, זהות ותרבות. בשנת 2019, בעקבות פניות ליועמ"ש ולשר להגנת הסביבה, אמנם הכניסה הרשות שינוי המתחשב [בפרקטיקות מסורתיות](#), והודיעה שהיא מתירה קטיף מוגבל. אבל, בשארה אומרת, האכיפה לא התאימה עצמה בהכרח לשינוי.

בכל זאת, העכוב והזעתר הם צמחים בסכנת הכחדה.

"הם לא, ויש לזה הוכחות מנובות במחקרים. גם בלבנון הבינו שאי אפשר למחוק מסורת והתאימו את הרגולציה למנהגים. שם מותר לכל משפחה לקטוף כמות מסוימת של צמחי מאכל. זעתר הוא צמח שמלוקט במידתיות אלפי שנים, בעבר כל אחד היה מלקט וזו היתה דרך לסייע לטבע עצמו. כשהפסקנו ללקט, אחרי שהחוק נאכף, האיכות של הזעתר ירדה, ויעידו על כך דווקא המלקטים היהודים. מעבר לזה, לפעמים הפקחים מטילים קנסות בלי שיקול דעת. יש לזה אפקט של הפחדה, ולכן פחות ופחות אנשים יוצאים ללקט. וממילא בשנים שהוטל איסור על ליקוט, המסורת הלכה לאיבוד. זה מה שקורה אם אתה לא מעביר מסורת מדור לדור".

מודייס לא מאמינים בממשלת ישראל, בחברה האזרחית – דווקא כן

אה שחר 10:04, 12.02.24

תגיות: מודייס הורדת דירוג מלכת ישראל את שחר

מיד לאחר ההודעה של מודייס על הורדת דירוג האשראי של ישראל מיהרו ראש הממשלה בנימין נתניהו, ושר האוצר, בצלאל סמוטריץ', לצאת בהודעות כי הורדת דירוג האשראי לא קשורה למצבה הכלכלי של ישראל, והתנהלותה הכלכלית, וכי הסיבה היחידה להורדת הדירוג, היא המלחמה בחמאס. עוד הוסיפו ואמרו, כי עם סיום המלחמה, דירוג האשראי יחזור ויעלה, ואין סיבה אמיתית לחשש.

אין ספק שהמלחמה מטילה עול כלכלי כבד על המדינה, ואי אפשר להתעלם מהשפעתה על דירוג האשראי, אך מי שטרח וקרא את הדוח של מודייס מיד הבחין שמודייס עצמם הסבירו שהחזרת הדירוג לרמתו הקודמת אינה תלויה רק בסיום המלחמה, כי אם במדיניות הכלכלית של הממשלה. כך נכתב בדו"ח לגבי תחזית להעלאה מחודשת של הדירוג: "בהתחשב בתחזית הכלכלית השלילית, החזרת הדירוג לרמתו הקודמת לא סבירה. מודייס היו מייצבים את התחזית קדימה, לו היו רואים סימנים לכך שמוסדות השלטון בישראל מסוגלים לייצר מדיניות התומכת בהתאוששות כלכלית ויציבות פיננסית, וקביעת סדרי עדיפויות לאומיים להחזרת הבטחון, תוך כדי קביעת מדיניות תומכת התחזקות כלכלית". או בקיצור – הבעת אי אמון במדיניות הכלכלית של הממשלה.

ארי שחר שותף מנהל בקומרה קפיטל

לישראל אין פריבילגיה לכלכלה חלשה. חוסנו הצבאי תלוי תלות מוחלטת בחוסנו הכלכלי. נתניהו וממשלתו מהמרים על כלכלת ישראל משיקולים פוליטיים וקואליציוניים, וכמו שהופקרנו בשבעה באוקטובר, אנו מופקרים כלכלית על ידי אותה הממשלה היום. דמינו לעצמכם מה חושבים בימים אלה משקיעים אמריקאיים שהזרמו להייטק הישראלי מליארדי דולרים במרוצת השנים ולפתע ישראל הפכה מהאב טכנולוגי עבורם ל"אזור מלחמה" – ואם זה לא היה מספיק עבורם באשר אוצר ומסביר להם שמודייס, אחת מסוכנויות הדירוג המובילות בעולם – לא מבינה דבר בכלכלה הישראלית.

אך דו"ח מודייס לא רק מעביר ביקורת על ישראל: כותבי הדו"ח דאגו להכניס נקודות אור לגבי עתיד הכלכלה הישראלית. מי שמקבל תשבוחות ותורם לחוסנה הכלכלי של ישראל, על-פי מודייס, הם מערכת המשפט העצמאית של ישראל, וארגוני החברה האזרחית. כך, מתוך הדו"ח: "ההערכה של מודייס לוקחת בחשבון את ההצלחה שחזינו בה בתקופה האחרונה של החברה האזרחית ומערכת המשפט הישראלית, שידעו לייצר בלמים ואיזונים. בית המשפט ביטל את נסינות ההחלשה של מערכת המשפט (בביטול עילת הסבירות), ובכך המחיש את עצמאותה וחוזקתה של מערכת המשפט הישראלית. יתרה מכך, ארגוני החברה האזרחית הדגישו את חוזקם ויכולותיהם המרשימות מאז תחילת המלחמה."

אנשיל פפר Anshel Pfeffer

@AnshelPfeffer

הרב דוב לנדו מאשים את שופטי העליון ש"הכריזו מלחמה" ו"פתחו חזית" בפסיקתם לגייס את תלמידי הישיבות. חזרתי וקראתי ב"דעת התורה" ולא מצאתי שום אזכור למלחמה שישראל כרגע נלחמת במספר חזיתות. זה הניתוק של מנהיג החרדים מכלל ישראל וגורל המדינה שההיסטוריה היהודית תזכור

Translate post

נאום הרב של נאסראללה והמסר העקיף לישראל בהסלמה בצפון:

מטרת חיזבאללה הושגה: היתשנו את ישראל

בדבריו הבהיר: "רק הפסקת אש בדרום, תביא להפסקת אש בצפון" ■ עוד הדגיש כי בעקבות ההתשה הצבאית, הכלכלית והחברתית, ישראל תאלץ להפסיק את המלחמה ■ **עמודים 2-7** ■ שיוצק נה. הפסגר

בסדר יום תמיכה ה' בתמוז תשפ"ד (11 ביולי 2024) שנת ל"ט ג'תי"ג 11546 מודר 6.00 ש"ח כולל מע"מ

דעת תורה צרופה מרבינו מרן הגר"ד לנדו שליט"א "החומת בדאגה ובחרדת לב"

"ההוראה לבני הישיבות שלא להתייצב כלל בלשכות הגיוס, ולא להיענות לכל זימון שהוא, גם לא לזימון ראשון"

בס"ד

במשך שנות השלטון כאן בארץ היתה הבנה עם רשויות הצבא כי בני הישיבות והגוללים לא יגויסו, ועל כן בהוראות גדולי הדור וצ"ל ע"מ להתנהל כשימור הגון וממושטטע שיתפו פעולה עם רשויות הצבא בכדי להסדיר תיקי את הרווחי אשר כלל התייעבות בלשכות הצבא לשם קבלת מעמד בן-ישיבה.

כעת המצב הוא שהערכאות הכריזו מלחמה כנגד עולם התורה, והם אלו שפתחו חזית וכאז לשנות מההסדר שהיה קיים כל השנים, והורו לצבא להתחיל בהליך גיוס כפועל של בני ישיבות, ומכיון שהצבא מחויב לערכאות, נוצר ההכרח כי אין ביכולתנו לסמוך על סיכומים והבנות עם ראשי הצבא כיון שידיום כבולות בשלשלאות ברזל בכדי השופטים, וכל היענות לגזרות הערכאות מוזהה כניעה למלחמתם בהשם ובתורתו.

ועל כן ההוראה לבני הישיבות שלא להתייצב כלל בלשכות הגיוס, ולא להיענות לכל זימון שהוא, גם לא לזימון ראשון.

והשי"ת יעילנו מידם, ונוכה לראות בריבוי לומדי תורה השקועים בלימודה להגות בה יומם ולילה מתוך שלות השקט, התורה היא חיינו ואורך ימינו, וכל כלי יוצר עליך לא יעלה בס"ד.

החומת בדאגה ובחרדת-לב
אור לה' תמוז תשפ"ד
דוב לנדו

275

תוספת על פסק דין של בית דין...
החומת בדאגה ובחרדת-לב
אור לה' תמוז תשפ"ד
דוב לנדו

11:24 PM · Jul 10, 2024 · 6,438 Views

תרבות • תרבות רעה

מה לי ולימנים פסיכופתים? שכולנו יהודים? אני מעדיף את הלבנונים מביירות

ביירות שנסקפת מהאינסטגרם נראית קרובה אלי הרבה יותר מאשר הפנאטיות של סמוטריץ' או בן גביר

קריאתון שמירה 114

מסיבה במועדון הילה 'סיינר' מצפון לביירות, 2021. פחות מ-7 שעות נסיעה. צילום: Hassan Ammar / AP

ניסן שור
25 ביוני 2024

לפי ChatGPT, המרחק בין תל אביב לביירות הוא 209 קילומטרים בקו ישר. "אבל צריך להביא בחשבון", מבהירה הבינה המלאכותית, "שהדרך עלולה להיות ארוכה בהרבה, בשל מנגלות גיאוגרפיות ופוליטיות".

יש לא מעט ישראלים שעשו את הדרך הקצרה בין שתי הערים, על גבי טנקים, ניפיים, ננמ"שים וגם מטוסי קרב. חלקם חזרו בארונות מתים, חלקם פצועים והלומי קרב. נדמה לי שעדיף לשכור רכב ולצאת ללוד-טרופי. המסע ייקח שש שעות וארבעים ושבע דקות בדיוק, לאורך 425.5 קילומטרים, בדרך עוקפת, עם עצירת ביניים באירביד שבידון, שמאלה בדמשק דרך, עד שמגיעים למרכז עיר הבירה הלבנונית, ממש ליד מסד מוחמד אל-אמין. בסמוך, תוכלו למצוא את פלאפל אבו-אל-עזיז, שיש הטוענים שהוא הפלאפל הטוב בעיר, אם לא במדינה כולה. אני סקפטי. מהסרטונים באינטרנט הוא נראה לא משהו. הלאפה יבשית והטחינה נוולית מדי.

רגע אחד, עושים ג'ונינג בטיילת או קוראים ספר באנגלית. ברנע השני, מבעתים ממתקפה נוספת של צה"ל ומתאבלים על מתייהם. הם מאשימים את Isra-hell במצבם. מישהו כתב "נעבור את זה ביחד". נשמע מוכר, הפאתוס הפטריוטי הזה

זו לא רק פנטזיה תיירותית, מנותקת ופריבילגית, אלא (גם) ניסיון להיות חלק מהמרחב לחיות בו, ליהנות ממנו, למצוא מכנה משותף. ניסיון נאיבי, כן, אולי אפילו קצת חצוף. הלבנונים לא רוצים אותנו וכנראה שבצדק. הם סבלו מנחת ורוענו. ננסנו באדמותיהם, התערבנו בענייניהם, בחשנו להם במדינה טוב-טוב והיה גם סברה ושתילה. אי אפשר, יום בהיר אחד, למחוק את ההיסטוריה המדממת המשופת שלנו ולנחות שם כאילו שום דבר לא קרה. יש יותר מדי דם רע בינינו. ובכל זאת, אני מתעקש על זכותי לחלום. כמו שאומרים - למה אנחנו לא יכולים פשוט להסתדר בינינו?

מאז 7 באוקטובר, ואחרי שחיובאללה לא הפסיקו לירות על הצפון, התחלתי לעקוב אחרי עשרות יוורים לבנונים באינסטגרם. הם פודיו ובלוגרי טוילים וסתם אורחים מן השורה והם מעלים מאות אלפי תמונות ורטונים שחושפים בפני הישראלי הממוצע עולם שגראה כל כך מוכר, כל כך קרוב, ועם זאת, הוא רחוק שנות אור מאיתנו. איו חוויה מעניינת, להציץ לחיים של אנשים שאמורים להיות ה"אויבים" שלנו, כך שיכנעו אותנו אריאל שרון ורפול ואהוד אולמרט ונתניהו. אבל ברפובליקה של אינסטוש כלונו שווי זכויות, עם אותן תשוקות זולות, אותם רפרנסים תרבותיים, אותן דילמות בנאליות - כנאפה סולת בקונדיטוריות חאלב 1881 שפועלת כבר כמאה וחמישים שנה או אולי קראסון שקדיים - אותה מנטליות אוניברסלית שמקיימת יחסים מוסכמים עם הלבנט, לא פה ולא שם, רגל במערב ורגל במזרח, והרגליים מסתככות זו בזו ומייצרות אנרגיה שאין כמותה.